

1905 29. Marts 1893; 1. Beh. af Lovf. om Udvik. af Sindsfygeanstalten ved Middelfart. 1906

Nar tilbage havde en Kreditforening til Behandling her i Tinget, hvis Repræsentanter lønnedes paa den Maade med Tantieme, at jo større Vaanene blev, desto større blev ogsaa Lønnen. Dette Ting gjorde med Rette opmærksom paa, at det var utilbørligt eller ikke rigtigt, thi der kunde derved let fastes Mistanke paa de paagældende Repræsentanter om, at de ikke passede paa og holdt Burderingssummerne nede, som de burde, eller ikke vare tilstrækkelig opmærksomme paa, at der muligt var vurderet for højt. I alt Fald fandt man, at det var meget upassende, at deres Løn stod i Forhold til Vaanenes Størrelse, da de netop vare særlig faldede til at passe, at Vaanene ikke vare for store. Og paa samme Maade kan det ikke nægtes, at det er ikke en Maade at lønne paa at give en Bygningsinspektør 3% af Overslagssummen, med andre Ord: jo større Overslagssummen er, desto større bliver hans Løn. Efter hvad jeg har læst i Betænkningen — Beregningen maa være hentet fra Overslagssummen — skal den paagældende Bygningsinspektør her kunne faa 17,600 Kr. Det er muligt, at Beløbet gaar lidt ned, naar Overslagssummen nu er gaaet ned til 800,000 Kr., men selv om det er Tilfældet, er det en aldeles urimelig Sum for et saadant Arbejde. Vi maa lønne Bygningsinspektørerne saaledes, at vi kunne blive fri for det. Det var jo bedre at gaa den modsatte Vej, om det kunde lade sig gøre, saaledes at Lønnen kom til at staa i et andet Forhold til Overslagssummen, ikke just i Forhold til som der byggedes billigt (Afbrydelse af Bjerre). Sa jeg ser nok, at det ærede Medlem ryster paa Hovedet, men jeg mener, at der skal bygges haardt billigt og solidt. Det, der for mig er Hovedsagen; og det, som jeg tror, at Rigsdagen let kan blive enig om, er, at det er meget uheldigt, at de, der ikke ere jagtlyndige, skulle sige: vi sætte uden videre Udgiften $\frac{1}{8}$ eller $\frac{1}{9}$ ned, thi vi have det Intykt, at der kan bygges lidt billigere. Den Gang vi fik selve Anstalten, var Overslagssummen sat til 1,731,000 Kr. Anstaltens Bygninger have i øvrigt faaet Kos fra Føll, der sendte dem og særdes der i Egnen. De se simple ud, det vil sige i Stilen; der er ikke noget overdaadigt ved dem, men tillige ere de gode og solide. Det er jo meget heldigt. Jeg skal dog gøre opmærksom paa, at Overslags-

summen den Gang blev overskreden med godt og vel 100,000 Kr. Vandforsyningen have vi stadig haft Ulemper af hele Tiden, idet ikke alene de 33,400 Kr. gik med, som man den Gang i 1884 ansatte dertil, men over 50,000 Kr., jeg tror herved 60,000 Kr., og saa se vi endda, at den ikke er fuldestgørende. — Endelig endnu en Bemærkning i Henseende til Anstaltens Styrelse. Jeg ser, at det har i det andet Ting været foreslaet, at et Medlem skulde vælges af Afsens Amtsraad til at indtræde i Direktionen. Smid- lertid er Forslaget jo gaaet ud, fordi, saa vidt jeg opfatter det, Ministeren satte sig imod det, og det er jeg for øvrigt enig med Ministeren i. Jeg synes ikke, at dette kan blive en Amtsraads Sag. Jeg vil meget gerne have en praktisk Mand med og ogsaa en Landmand, thi Anstalten har jo et betydeligt Jordtilliggende. Men jeg synes ikke, at det er rigtigt at lægge Hvervet til Amtsraadet, thi det er jo dog en Sag, der har Betydning for meget mere end en Amtsraadsreds.

Hermed skal jeg i øvrigt anbefale Lovforslaget, mod hvilket der vist i øvrigt ikke er noget at sige. Hvad særlig Ekspropriationsudgifterne angaar, er der jo der truffet de samme Bestemmelser som i Loven af 1884 § 6. — Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget; det var vist nok meget heldigt, om det hurtigst muligt kunde blive sat igennem.

Justitsministeren (Nellermann):

Jeg skal dog i Anledning af den ærede sidste Talers Ytringer tillade mig at bemærke, at det ikke er Bygningsinspektøren som saadan, der skal forestaa Optrælsen af denne Anstalt, thi disse Sindsfygeanstalter høre ikke under ham paa den Maade. Man har dertil antaget en Arkitekt og vil da ikke være nødt til at holde sig til Bygningsinspektøren. Hvad angaar Spørgsmaalet om, hvorledes Arkitekter i det hele skulle betales for deres Arbejde, maa jeg bemærke, at det er et Punkt over hvilket der, hvis jeg ikke tager meget fejl, er nedsat en Kommission, ikke under Justitsministeriet, men under Indenrigsministeriet efter Forhandlinger i det andet Ting. Det er naturligt, at et saadant Spørgsmaal bliver taget op under Indenrigsministeriet, fordi det er det Ministerium, hvorunder det langt overvejende Antal af Statens Byggearbejder falder, og derfor